

ELS PRIMERS FREDS:

FITXA TÈCNICA:

Autor: Miquel Blay (Olot, 1866- Madrid, 1936)

Cronologia: 1892

Tipologia: Escultura exempta (que se li pot donar la volta)

Material: Marbre blanc

Mides: 1,36 x 0,98 m.

Estil: Realista/ Simbolista (Angoixa humana)

Tema: Anecdòtic i costumista

Localització: MNAC (Barcelona)

CONTEXT HISTÒRIC:

Quan aquesta obra es va crear, Espanya estava vivint una situació política alterada per la revolució del 1868 (quan Isabel II va marxar), per un canvi dinàstic (quan Amadeu de Savoia ocupa el tribunal deixat per Isabel), per la proclamació de la primera república i per la restauració Monàrquica d'Alfons XII, a més de les successives pèrdues colonials.

Respecte l'art, el centre artístic Europeu més important de la segona meitat del segle XIX va ser Paris. Les principals tendències van ser, el Realisme (1848) que donarà pas a l'Impressionisme (1874), moviment que iniciarà un trencament en relació de les normes tradicionals i seguidament va donar lloc al postimpressionisme i simbolisme. Al seu lloc, a més de la ciutat de Paris, altres ciutats europees com ara Londres, Berlin, Viena, Munich i Barcelona van esdevenir nous centres artístics i arquitectònics, gracies, sobretot, a l'aparició d'un nou corrent: El modernisme.

BIOGRAFIA:

- Comença el seu aprenentatge a l'escola de dibuix i pintura d'Olot.
- Després va anar a viure a Paris, ciutat on va viure durant 18 anys.
- Després va anar a visitar Roma, període de temps on va adquirir una solida formació artística que li va valer el reconeixement de la seva obra i l'obtenció de nombrosos premis.
- Més tard és va instal·lar a Madrid. Va passar del estil Modernista al realista i després va ser mestre escultor.

DESCRIPCIÓ FORMAL:

Grup format per un ancià amb barba, acompanyat d'una nena, ambdós asseguts en un banc i completament despullats.

L'ancià mostra una composició casi simètrica amb una inclinació lleu del cap marcades per angles i línies rectes. La noia jove, en canvi, presenta una composició dominada per la línia corba, que representa l'actitud de moviment cap al personatge central que es manté estàtic amb els dos peus a terra.

Grau alt de realisme acompanyat d'una minuciositat extrema. Això s'evidencia en la textura de la pell i els plecs de la carn. També naturalisme en que l'artista aconsegueix representar la sensació de fred en el rostre de l'ancià. Les mans també son molt expressives, entrelaçades, com si vulgues suggerir que no hi ha cap altre esperança o alternativa. Tot aquesta força es transforma en tendresa en el cas de la nena, la cara de la qual es concebuda per l'artista a partir del sfumatto (perfecció absoluta), tècnica que aconsegueix realçar les formes suaus de la cara.

TEMÀTICA:

Reflecteix una metàfora de la vulnerabilitat de l'esser humà a les seves dues etapes: la infantesa i la vellesa. L'autor vol invitar a l'espectador a reflexionar sobre les dificultats i la cruïra de la vida. L'ancià presenta una musculatura robusta que fa pensar en la fortalesa i el treball dels anys de joventut i la debilitat de la vellesa. La nena en canvi, delicada i tendre, mostra una actitud d'indefensió i temor i tomba el cap vers l'ancià buscant protecció.

MODELS I INFLUENCIES:

Segueix model de Rodin pel tractament del marbre perquè marca la musculatura i perquè utilitza la tècnica non Finito i potser en obra de Jean-Baptiste format per les dues mateixes figures.

Influència a escultors catalans com Josep Llimona i Enric Clarasso que fa l'escultura d'Eva (1904)

FITXA TÈCNICA	
TÍTOL	ELS PRIMERS FREDS
AUTOR	Miquel Blay
CRONOLOGIA	1892
TIPOLOGIA	Grup escultòric Exempt
MATERIALS	Marbre
ESTIL	Realisme - simbolisme
LOCALITZACIÓ	MNAC, Barcelona

Context: Ens situem a Espanya, a finals del segle XIX, pocs anys abans del desastre del 1898 i en plena Restauració Borbònica. Arrel d'aquesta industrialització apareix una classe popular que passa penúries, creant una divergència entre classes. Aquesta obra pertany al realisme, estil que retrata assumptes de caire social amb un fort verisme. D'aquest estil en destaca Miquel Blay. Blay es va formar a l'Escola de dibuix i pintura d'Olot. Viatja a París –on entra en contacte amb Rodin– i a Roma, on se li reconeix l'obra i rep premis nacionals i internacionals.

Analisi Formal

Descripció = figura masculina vella que està asseguda en un banc i acompanyada per una figura femenina molt més jove que s'arrauleix a l'espatlla de l'ancià.

-És un grup escultòric exempt sedent de marbre esculpit amb cisell

Composició = És una composició tancada, els elements van cap al centre. Aquest tancament queda reforçat per la posició de la nena.

-Juga amb les textures: al banc hi ha molta rugositat i els cossos són llisos. Això Blay **HO** fa per marcar més la diferència entre l'edat dels dos personatges.

-Elements expressius

-El tractament anatòmic és molt realista.

-El veiem a les arrugues, a la barba, als plecs de la pell i al rostre.

-El naturalisme és present al mostrar la figura de manera natural.

-A l'anatomia de l'home es mostra el fred que està passant amb les mans, la postura, els músculs tensionats i amb la mandíbula.

És una obra estàtica, i el poc dinamisme ve donat per la posició de la nena i el cos de l'home. Molta expressivitat donada per la posició i la gestualitat

Funció, contingut i significat

Tema= costumista. Mostra a dues persones passant fred, les penúries de la classe popular.

Significat= -El que no és realista és la nuesa.

-Blay els representa nus per donar-li simbolisme, ja que la nuesa mostra la feblesa de l'ésser humà.

L'home és més vulnerable quan és **infant i ancià** i per això es **representen aquests dos personatges**.

Funció= Decorativa. La va presentar a la exposició nacional de Madrid i va guanyar el primer premi

